

Titel: Lingvistskredsen, [EliFischer]jørgensen1948-51] 038-0490

Citation: "Lingvistskredsen, [EliFischer]jørgensen1948-51] 038-0490", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 14. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_038-shoot-wacc-1992_0005_038_EliFischerJogensen1948-51_0490_p14_bP13_TB00001/facsimile.pdf
(tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Åk ei. intonationens retning i en enkelt trykstræk kan ændres og derved give særlig affektbetoning o.l. -- Og mæn virkelig kan arbejde med 4 (ei. 5) trin, skal jeg xx ikke tege stilling til - på britisk engelsk kan man det i hvert fald næppe - det afgørende er snarere retning og intervaler. -

Og å alle tilfælde tror jeg Pike kommer for hurtigt til sin konklusion. - Det vanskelige ved intonationsundersøgelser er ikke saa meget erkendelsen af det fonetiske, som simpelthen indholdsanalysen. - Det er ganske samme vanskeligheder der er ved sakt og ved ordstilling, hvad de blotte nuancer og hvad er virkelige betydningsforskelle. Er det muligt med sikkerhed at anvende kommutationen: Man maa vente med at opdele i "intonationsfonemer" til man har fastslaaet hvad der er eet tegn og hvad der er to. --

Denne vanskelighed foreligger ikke i tonesprog. Her anvendes forskellige trin af relativ tonehøjde el. Rætt visse bestemte tonestigninger el. fald ganske på linie med fonemerne til opbygning af semantiske udtryk. Og det er ret let at opbygge "sætninger" i et lille antal af stadigt forekommende figurer, knyttet til hver sin stavelse. - Andet ledes med sprog som engelsk, tysk og dansk. Her maa karakteriseres intonationen ikke semantisk, men større enheder af betydning. Pike siger at den er superimposed on the lexical meaning of the word. (Ikke hørsel o.l. - det vilde være bedre at sige "phrase", for det er ikke nødvendigvis "en sætning" men er forbundet over, men det er den der er her el.l. det er en modification af sætningens mening, og i og for sig heiler ikke superimposed i anden forstand end fx. verbale modstandere. Intonationskonturerne danner egne mønstre, men af et til meget uændringsdygtigt indhold. Pike prøver at skelne mellem det der kan ordnes i et fast system, og de blot gradvise forskelle, som ikke kan tages med i en lingvistisk beskrivelse (stemmeværdier, toneleje etc.) men han ser for en del fonetisk på det. - De betydninger han knytter til sine konturer danner overhovedet ikke noget system: finality, incompleteness, implication, unexpectedness, deliberateness, politeness, unification etc. Der var dog mange andre attitudes of the speaker, der især udtryk i intonationen, og kunde være med. - Trubetskoy forsøger i sin Grundzüge i tilknytning til Bühner at skelne mellem kundskab, Appell og Darstellung. Kun det sidste skal med i fonologien, resten er Lautstilistik. Hjelmslev vil adskille konnotationer (stemninger etc.), men hans system af konnotationer ser lidt mærkeligt ud. -

Jeg vilde tro at man maa adskille forskellige ting .i. into